

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan svare hr. Helge Adam Møller og hr. Flemming Hansen samlet, og jeg vil indlede med at sige, at det her ikke på nogen måde er en miskreditering af det store arbejde, som politiets hundeførere gør – overhovedet ikke. Tværtimod, det er en anerkendelse af det.

Men jeg synes samtidig, at man skal fastholde de samme skatteregler uændrede. Det, vi risikerer, når den ene gruppe efter den anden får særordninger, er, at så kommer den næste gruppe og vil også have nogle særlige ordninger. Det er noget, der er stik imod intentionerne i skatte-reformen, hvor vi har tilstræbt at få rensset ud i så mange særordninger som muligt, så man kan få et ensartet grundlag at beskatte på.

Det er også det, der er filosofien bag beskattningen af hundeførertillægget og fradraget for omkostninger i forbindelse med det, så jeg er ikke umiddelbart indstillet på, at vi skal lave særregler på dette område. Jeg vil understrege, at det er de generelle regler, der bruges, og hvis man skal ændre på det, så skal man lave en særregel.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt sige til ministeren, at det er faktisk sådan i næsten alle livets forhold, at vil man behandle folk retfærdigt, så bliver man nødt til indimellem at behandle dem forskelligt, fordi deres forhold er forskellige. Og hvis man laver for store blokke, så gør man altså det, som man er i gang med nu: at lave en særordning, som helt klart er urimelig og utilfredsstillende ikke bare for hundene, men faktisk også for hundeførerne.

Jeg vil godt spørge, om ministeren ikke vil bekræfte, at den ordning, som man nu går over til, hvor tillægget ikke er skattefrit, vil medføre langt mere arbejde for alle de involverede parter end den ordning, der eksisterer i øjeblikket.

Jeg vil godt gentage spørgsmålet: Om den ikke vil medføre langt mere arbejde for alle de involverede parter end den ordning, man har i øjeblikket.

Flemming Hansen (KF):

Jeg tror, der er få mennesker i landet, hvor man fornemmer et sådant engagement og en sådan glæde ved arbejdet og kontakten med dyrene, som det gælder for hundeførerne hos politiet.

Men da ministeren tilsyneladende ikke vil give sig, er jeg nødt til at uddybe spørgsmålet med: Hvor mange drejer det sig om? Ved mini-

steren det? Kan ministeren oplyse, om det er 100 mennesker, 500 mennesker eller 700 mennesker, som er omfattet af denne, synes jeg, fuldstændig urimelige beskatning?

Tom Behnke (FP):

Kan ministeren ikke bekræfte, at hunden er et arbejdsredskab for hundeførerne, lige så vel som andre politifolk har andre forskellige arbejdsredskaber, som de benytter i deres tjeneste? Forskellen er bare, at hunden er levende, og at man dermed også skal varetage hundens interesser uden for tjenesten.

Ministeren siger så, at hundeførerne vil få et fradrag for de udgifter, de har, men fradraget dækker jo ikke de fulde omkostninger. Det vil jo betyde, at hundeføreren stadig væk selv skal betale en del af udgifterne, når der er sket et fradrag, for der er vel ikke 100 pct. skattefradrag, således at man slet ikke har udgifter? Eller har ministeren tænkt sig at lave en særordning inden for skattereglerne på det her område?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til hr. Tom Behnke: Man kan godt kalde det et arbejdsredskab. Det er et arbejdsredskab, som den pågældende hundefører stiller til rådighed for tjenesten, og han får en kompensation herfor – det er det, der hedder hundeførertillægget – og den er man ifølge dansk skatteret skattepligtig af. Der er ingen særregler på det område.

Man har så en fradragsret for omkostningerne, der fastlægges for det pågældende tilfælde. Dette fradrag er i høj grad baseret på ligningsmyndighedernes vurdering af, hvad det rent faktisk koster at have sådan et hundehold, og man er fradragsberettiget efter de almindelige regler, som blev knæsat i skatte-reformen fra 1987. Så der er ikke nogen særbeskatning af det her.

Med hensyn til administrationen er der flere muligheder. Én mulighed er, at man holder det helt uden for skatteregnskabet og får alle dokumenterede udgifter refunderet af arbejdsgiveren. Det er en ordning, som man kan bruge, og som er forholdsvis enkel. Man skal bare samle sin dokumentation sammen. Det er jo ikke sådan, at man skal aflevere en bon, hver gang man er ude at køre. Man skal samle dokumentationen sammen, så jeg synes ikke, at den er så fantastisk arbejdskrævende. Den kræver f.eks. ikke, at ligningsmyndighederne overhovedet er med i det. Det er alene et forhold mellem arbejdsgiver og arbejdstager.